

קול החינוך

יו"ל ע"י ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

איכה נעשתה התועבה הזאת!?

פשיטת רגל ערכית ומוסרית של מנהלי סמינרים ובתי ספר לבנות

ביקור חנופה מביש ומשפיל מאין כמותו והתרפסות חסרת תקדים לשר החינוך נ.ב. במספר מוסדות חרדיים לבנות, מעיד על שפל חסר תקדים בשבירת כל מוסכמות, כולל פריצת גדרי צניעות על גבול אביזריהו רח"ל. כאשר בנות ישראל הצנועות הועמדו ע"י אותם מנהלים למפגש היכני וידידותי עם שר החינוך, לשם הידוק הקשרים עם פקידי משרד החינוך בכלל ו"המחוז החרדי" בפרט

הביקור בסמינר של ש"ס בתל אביב

התופעה המבישה החלה בעיצומו של זמן הקיץ האחרון (תשע"ז) כאשר מנכ"ל רשת מעיין החינוך התורני "בני יוסף" אירח לראשונה את שר החינוך נפתלי בנט במוסדות הרשת בתל אביב ובראשון לציון, אל הסיור הצטרפו יו"ר ועדת החינוך מטעם ש"ס ומנהל המחוז החרדי במשרד החינוך איציק זהבי ועוד.

הביקור החל בבית הספר לבנות "פיתוחי חותם" בתל אביב, כשאת הסיור הדריכו בנות כיתה יא' בשפה האנגלית, על מנת להרשים את שר החינוך על הרמה הגבוהה של התלמידות במקצועות החול. השר התפעל מאוד מרמת הלימודים הגבוהה ומהשקעת הצוות החינוכי בתלמידות, ובעקבות כך השיב בחיוב לפניות שהעלו מנהלי ביה"ס תוך שהוא מורה לצוות משרדו לטפל בכל הנדרש ולהעניק לביה"ס את צרכיו. הוא אמר "אין סיבה שהילדים המתחנכים כאן - יקבלו פחות מכל מקום אחר, נכנסתי

כבר הורגלנו לכך שבשדה החינוך החרדי, אין לך יום שאין קללתו מרובה משל חברו, בעוה"ר אנו חווים זאת מזה כשלוש עשרה שנה, ובי"ה אשר זה לעומת זה, לא השבית גואל וקמו וגם נצבו יהודים יקרים הפועלים גדולות ונצורות להצלת דור העתיד.

מאידך, כאשר אנו עדים להתדרדרות ללא מעצורים, תהליכים וסטיות חדות של 180 מעלות, שבחלומות הכי שחורים לא חלמנו עליהם, אז גם מי שיהתרגל למצב הבלתי נסבל, אמור להזדעזע עד עמקי נשמתו, שהרי כאשר רואים את קצה הכפירה, ישראל קדושים נחרדים וחוזרים למעוז התורה, כפי שאירע עם אליהו בהר הכרמל, וכלשונו הזהב של מרן החזו"א זצוק"ל:

"ואמנם קו דק מגביל בין אמונה לכפירה, ומדת האמונה ככל יתר המדות הטובות יתחלקו למדרגות, יש שאמונתו בריאה וחזקה וירגיש על ידה כל עבירה קלה, ויש מאמין שאמונתו רפויה מאד ויעבור עליה בלי הרגש, ואמנם גם הוא מאמין יחשב אלא שהוא מקטני אמונה, ואמנם יתכן שהפוסח על שתי הסעיפים עדיין הוא מקו ולפנים ואליהו זכור לטוב כשאמר אם הבעל הוא... לכו אחריו, ידע שיענו... כי בטבע המאמין החלש כשרואה את קצה הכפירה, כבר נרתע ושב לאמונתו האמיתית". (קובץ אגרות ח"א מכתב צ"ו)

לכן, כשאנו עדים למה שהתחולל בקיץ האחרון בכמה בתי חינוך לבנות, יש לצפות שמי שעדיין הוא מקו ולפנים שירתע ויבין שאם לא נקפוץ מהעגלה כעת ועכשיו, גם אם הדבר כרוך בלא מעט מסירות נפש, הרי שאיש אינו ערב שביום מן הימים ימצא את צאצאיו במחוזות אחרים ח"ו. ואם באחריות עסקינן, אזי על התלמידות עצמן לדעת, כי גם עליהן מוטל התפקיד להשגיח על עצמן ולשמור על יהדותן, וכפי שכותב תלמידו של מרן החפץ חיים זיע"א, רבי שמואל פליסקין זצ"ל:

"פעם ביקרה אצל הח"ח, מורה מ"בית יעקב", בליווי תלמידה בסמינר הראשון בקראקא של תנועת "בית יעקב". החפץ חיים אמר אז למבקרות: "כשהמשיח יגיע, יראו את הבנות שנלחמו בשביל כבוד ה'!".

וחכם עדיף מנביא, שאכן כבר הגענו למצב בו בנות ישראל הצנועות צריכות להלחם על יהדותן הבסיסית, לא בחוץ, כי אם בין כותלי בתי החינוך...

לתפקיד כדי להביא רוח חדשה כלפיכם. רוח של הזדמנות שווה לכל ילד בישראל ולא משנה לאיזה מגזר הוא משתייך". מאחת הנוכחות במקום, נודע על כל מה שהתרחש שם...

כבר תקופה קודם הכינו המורות את התלמידות לביקור המיוחד, כשהן מבשרות להן שמי שתצליח להגיע לרמה גבוהה באנגלית, תופיע בפני השר כאשר יבוא לסיוור בסמינר ותשוחח עמו בשפה האנגלית.

ואכן אחת התלמידות נבחרה לכך, כשהיא הועמדה בפומבי מול השר ושוחחה עמו בחופשיות בשפה האנגלית. תוך כדי האירוע הוא שאל אותה, "תגידי, מה הן תוכניותיך לגבי העתיד?" התלמידה ענתה בתמימות: "מורה לאנגלית בסמינר!". אך השר שכמובן לא היה שבע רצון מתשובתה, הגיב בתמיהה: "מה?! מורה לאנגלית? את הרי כ"כ מוצלחת! תחשבי קדימה, על קריירה, להתקדם בחיים..."

כל מילה נוספת על אירוע זה הוא מיותר.

הביקור בסמינר "הישן" בירושלים

הכנות ממושכות שכללו: סיוד הכתות, ניקוי וטיפוח הפרוזדורים והחדרים, ולקינוח... פריסת שטיח אדום לקראת בואו של הפריץ!

היום ה"מיוחד" הגיע. ההתרגשות בשיאה, התלמידות המרוגשות מצפות לבואו של ה"שר" החשוב והנכבד, משל איזה רבנית דגולה וצדיקה אמורה לכבד את הסמינר בהופעתה.

מחנכת נכבדה שתחי' כותבת למערכת "קול החינוך":

"אני יושבת מול התמונות המבישות והקלטות שהגיעו לידי מהאירוע ב"סמינר הישן" (הסמינר שנוסד ע"י אישי חינוך נכבדים ז"ל, שלא היו מעלים בדעתם שממשיכיהם יעשו מעשים נוראים כאלו),

ואני מתביישת בעצמי ומצומרת לראות את החיוכים מפה לאוזן של התלמידות הצנועות המתגודדות ועומדות בסמוך ממש ל"שר" ומצחקקות עמו משל היה חבר כיתתם רח"ל.

כשאני מעיינת בתמונות, אני חושבת לעצמי, אתם מנהלים נכבדים, יורדים לעומק הדברים?! אתם מבינים מה עשיתם לנפשן של התלמידות בפגישה אומללה זו שהיא על גבול ה"אביזריהו"?!?

כמה מחריד לראות את המנהל בכבודו ובעצמו מבקש מהתלמידות: "השר מסייע לכל המוסדות, תברכו אותו שיצליח חזק בכל הרצונות והשאיפות המיוחדות", ואז מקבלת אחת התלמידות - העומדת לידו ממש - את המיקרופון, מתנדנדת כמתפללת מולו בדברי חנופה קצרים "שיהיה לך שנה טובה ומוצלחת שחבל על הזמן" לקול מחיאות כפיים סוערות של השר והתלמידות בשילוב התפרצויות צחוק של מאות התלמידות שהתגודדו סביבו.

אני עומדת ותוהה, אנא נוליד חרפתינו?!

הביקור בסמינר שצ'רנסקי בתל אביב

גם שם התקבל ה"שר" בקבלת פנים חגיגית לצד סוירים בכיתות ובסדנת פיתוח מנהיגות (?) ועוד. במהלכו עמד מקרוב אחר פעילות הסמינר שבו מתחנכות מעל 700 תלמידות ובלימודי המשך משתלמות אלפי עובדות הוראה במגוון תחומים.

השר נשא דברי ברכה בפני תלמידות הסמינר, בו הביע את חזונו לשירותי חינוך שוויוניים לציבור החרדי (קרי: שוויון דו כיווני...). את השר ליוו אנשי צוות ומנהלים בכירים במשרד החינוך, וכן איציק זהבי מנהל המחוז החרדי במשרד החינוך, ר. א. מפקחת על בתי הספר העל יסודיים במשרד החינוך ול. ריימן מפקחת על סמינרים להכשרת מורים.

מצד הסמינר השתתפו בישיבה

הרשמית המנהלים והצוות החינוכי של הסמינר.

ה"שר" נאם בפני בנות כיתות ה' ו - ו' וחלק מכיתות ד' ופרש את משנתו ולפיה ניתן להביא לידי ביטוי את היצירה של כל אחת ואחת באופנים שונים, באנגלית, באומנות, ביצירות וכו', והוסיף "מאז כניסתי לתפקיד סירתי במוסדות רבים, אך אני חייב לציין כי התרשמתי מאוד מסמינר שצ'רנסקי הן בפן הרוחני והן בפן הפדגוגי המקצועי שהינו ברמה הגבוהה ביותר".

"התרשמתי כי הסמינר מושתת על עין טובה, אהבת הזולת ודרך ארץ ואלו ערכים נעלים וחשובים עד מאד" (מושגים בעולם הדל"י, כאשר כמובן המושגים צניעות, אהבת תורה, יראת שמים ומידות טובות, נעדרים מלקסיקון זה). השר הוסיף עוד "אשמח לעמוד לימינכם ולסייע בכל מה שצריך על מנת להרחיב עוד את הפעילות החשובה". ראשי הנהלת הסמינר הודו לשר על ביקורו וציינו לטובה את גישתו החיובית למען החינוך בציבור החרדי.

חלקים מדבריו נקטעו במחיאות כפיים של מאות הבנות.

לאחר מכן נפתלי בנט הסתובב בין הבנות והחל פונה לבנות בשפה האנגלית כאשר בנות רבות עונות לו ומנהלות איתו שיחה חופשית של כעשר דקות באנגלית שוטפת.

כאמור, לאירוע התלווה מנהל "המחוז החרדי" שלא הפסיק להביע את התפעלותו מכך שבסמינרים לומדים "הכל" כדבריו.

עוד טרם האירוע חיכו לשר גם יתר בנות הסמינר באולם הכניסה שם נפרש לכבודו שטיח אדום מיוחד כאשר מאות הבנות עומדות כמשמר כבוד ל"סקירתו" של השר.

גם התמונה שהגיעה לידינו ממעמד זה, מוכיח שהסמינר בתל אביב אינו מפגר אחר ה"קידמה" של אחותה הירושלמית ה"ישנה"... גם כאן רואים את התלמידות

מתגודדות סמוך מאד ל"שר", ומשוחחות עמו בשיא הרצינות וההערכה, בצורה שלא היה עולה על הדעת שאי פעם יבוא יום, ומנהלים חסרי אחריות - שהם לצערינו מנווטי ספינת החינוך - יגרמו לתלמידות מכשולות כה נוראיות. ומה שחמור לא פחות העובדה שהצוות והמורות אינן מעיזות למחות ולהעיר מתוך חשש לפיטורין או צמצום במשרה. ואם כך נראים יחסי הכוחות בסמינרים החרדיים, להיכן נגיע בעתיד?

הביקור בבית הספר "בית מלכה - בעלז" בירושלים

כבר בכניסה הוצב שלט ענק בו נכתב באותיות ענק: מרכז בית מלכה בא"י מקדמים בברכה את כבוד שר החינוך חבר הכנסת מר נפתלי בנט ד' ישמרהו ויחיהו ופמלייתו הכבודה, לרגל הביקור החשוב במוסדותינו, כ"ב סיון תשע"ו [נ.ב. המלים ה' ישמרהו ויחיהו נכתב פתוח ולא בראשי תיבות]

בסיון שערך בכיתות, ביקש מהבנות לשמוע מהו 'משפט פיתגורס'. בכיתה אחרת שמע מהבנות כי הן לומדות חמש יחידות במתמטיקה אולם לא נבחנות על כך בהתאם להוראת גדולי ישראל.

בכיתה ו' שמע השר מהבנות שלומדות גיאוגרפיה על נהר הנילוס וכיצד סודן יכולה למנוע מהמצרים מים. ה"שר" הקשה בשאלות וזכה לתשובות "מחכימות" מהתלמידות.

שני ילדות תמימות הועמדו מול בנט שהיה מלווה בפמליה שלמה של מלווים חסידים לבית בעלזא, כשהילדות מחזיקות זר פרחים ענק ותעודת הוקרה לבנט, תוך שהם מקריאות מלות תודה וברכה לעיני המצלמות, ואף הקריאו שיר תהילה מיוחד ל"שר" שכותרתו "נפתלי אילה שלוחה", במהלכו הזכירו את עזרתו וביקשו שיסייע להשלים את הבניין. בסיום הסיון עבר השר דרך כיתת גן בית הספר והתיישב לספר סיפור לבנות

הקטנות.

ה"שר" שיבח את ראשי החסידות ואמר כי רואים על הבנות את הדרך ארץ, ערכים, החינוך והידע במקצועות השונים, שמשקיעים בתלמידות (כאמור לעיל, כיאה לחובש כיפת גרוש, לא הזכיר כמובן שום ערך דתי כל שהוא). "אני מביא רוח חדשה שאוהבת את התלמידים החרדים ודואגת להם", אמר השר.

כמובן. אין שום סיבה שהוא לא יאהב את אלו המוכנים לשתף עמו פעולה, ומסייעים לו להרוס את אושיות החינוך. היש שמחה גדולה מזו, שעתידי החינוך החרדי מוגש לידי המגועלות במליוני ילדי ישראל המתחנכים לכפירה ומרידה במלכות שמים רח"ל, כאשר רבים מהם אף אינם יודעים על ה"שמע ישראל" ה' ירחם. "שר" שלא מסתיר כלל את מגמתו לשנות את מהותו של החינוך החרדי מהיסוד, וכפי שאמר בראיון שהעניק לקראת סוף השנה: "אני כל הזמן מנסה לקדם את הרמה האקדמית בחינוך החרדי, הייתי בסמינרים, יש הרבה רצון בענין הזה גם הילדים החרדים הם ילדים שלי".

הוא לא מתרגש יותר מדי מטקסי החנופה המעלות גועל נפש, כי יודע "צדיק" נפש בהמותיו... וסהדי שקרי אאגורייהו זילי, הוא יודע היטב, שהם לא מתכוונים אליו אישית, אלא אוצרות הכסף והזהב שהוא מביא בחיקו. מה שכן מאד מאד מרגש אותו, לראות שהרכבות נוסעות לכיוון שהוא מעוניין בו, כפי שהוא לא חלם וציפה שיעלה בידו כ"כ בקלות. הוא ממש לא טיפש, והבין שדרכו של לפיד ללכת ראש בראש עם החרדים, סופה לכישלון, הוא מבין היטב, שההיפך הוא הנכון, הוא יעניק מילות "טובות" למכביר, (וכמובן גם תקציבים...), יתבטא ש"הילדים החרדים הם הילדים שלי" (שלו, ולא של השי"ת ח"ו), "אני מביא רוח חדשה שאוהבת את התלמידים החרדים ודואגת להם", ועוד סיסמאות דומות. ואכן צודקים דבריו, כי מה שהוא

מצליח בחלקלקות לשונו, וב"נדיבות" ארנקו, לא הצליח שום "שר" מקודמיו.

בישיבה שהתכנסה לכבודו בסיום הסיון, מנה מנהל רשת בתי הספר 'בית מלכה' בארץ את ההישגים של השר במשרד החינוך. "רואים שאתה ידיד אמת של הציבור החרדי", אמר. אחריו אף החרה אחד החכ"ם המשתייך לחסידות: "השר בנט הציל את משרד החינוך בגישתו "כל ילד הוא שלי", השר בנט התנהג כגיבור כאשר חולל מהפכה במשרד החינוך לפיה אסור לכפות או לשנות אורחות חייהם של מגזרים החיים על פי אמונתם ובדרך חינוכם מדורי דורות, זכותו של ילד לתקציב בינוי וחינוך אינה מותנית בשום תנאי. בודאי שאסור לפגוע בחינוך היהודי המקורי. אנו בטוחים שרוח השר בנט תחולל מהפכה מחשבתית חיובית במשרד החינוך לטובת ילדי החרדים לא פחות מכל ילד אחר". סיים

* * *

רק בתקופה כ"כ ירודה, כשהכל מתמוטט לנגד עינינו, מסוגל ח"כ חרדי, לומר על המציאות המרה וההתערבות הבוטה של משרד החינוך והעומד בראשה, שהוא "חולל מהפכה לפיה אסור לכפות או לשנות אורחות חייהם של מגזרים וכו'", בעת שהוא הראש וראשון לחולל מהפכה בחינוך החרדי, הראש וראשון שהצליח לחדור לתוככי החינוך החרדי, ולחולל בו שינויים מרחיקי לכת, שאינם פוסקים לרגע, וממש מיום ליום מעמיקים את הפיקוח הדורסני שברוב עזות נועץ את טלפיו בתכני הלימודים, ונוהג במוסדות החרדיים כבתוך שלו.

זאת מלבד שה"שר" הלז מגיע לבתי ספר לבנות, ובהסכמתם המלאה של מנהליהם הוא מערטל את הבנות הצנועות מרגש הצניעות הטבעית והבסיסית עליהן חונכו וגדלו כל השנים, אין לנו ראייה גדולה מזו, לאן פני הדברים מובילים, ואין לך נצחון גדול מזה של הממסד השלטוני,

כי נמכרנו אני ועמי

מבט בוחן לעבר חוברת לימודי מדעים וטכנולוגיה של "המחוז החרדי" לשנת הלימודים תשע"ז - בגני הילדים

המאמר דלהלן מתייחס לחוברת, עליה פרצה סערה בציבור החרדי בסוף הקיץ האחרון, כאשר מפקחת חרדית מטעם "המחוז החרדי" בירושלים ומודיעין עילית, הפיקה חוברת בשיתוף עם מספר מדריכות פדגוגיות ב"מחוז החרדי", והיא זאת שנאמה בכינוס הנ"ל ואף הציעה למכירה את החוברת, בכינוס שהתקיים ביום ד' אב תשע"ז באולם "אשכול הפיס" במודיעין עילית. טרם קריאת המאמר ראוי לצטט מדבריו של מאיר שמעוני מייסד "המחוז החרדי", בכינוס שהתקיים בז' חשון תשע"ז, על ההערכה שלו לשותפים החרדים העושים את העבודה מטעם המחוז:

"בעוד כ-25 שנים המיגזר החרדי יהיה 50 אחוז באוכלוסייה היהודית בארץ. אם אנחנו רוצים שהדור ה-50 אחוז ישתלב בתעסוקה, בחברה, בצבא, בביטחון, צריך לטפל במערכת החינוך כבר אתמול. ואנחנו בדילמה ולכן נכנסנו למהלך מהיר מאוד באמצעות המחוז, ע"מ לשפר את מערכת החינוך, את האיכות שלה, את איכות הפדגוגיה וההוראה והלמידה וכו'.

יושבים פה אנשים שתכלית השינוי והאחריות על השינוי יושבת על כתפיהם. הם מתוך המיגזר החרדי ולהם יש הזכות והחובה והאחריות הגדולה מאד ע"מ שתהיה פה חברה טובה יותר בעוד 20 שנה ואולי בעוד 10 שנים. וכו', אבל זה עוד מלחמה קשה, לא מנהלים את זה בכח, צריך לנהל את זה בשום שכל עם הרבה זהירות עם הרבה רגישות, אבל עם הרבה נחישות, אך לא לוותר על המטרה.

היום יש למעלה מ-80 מפקחים ועד סוף שנת 2016 אמורים להיות 120 מפקחים. יש אנשי מינהל יש תכניות לימודים, ספרי לימוד, משאבים, תכניות תוספתיות, פיתוח מקצועי למורים, הכשרות וכמובן הכל בהדרגה. ויש שותפים וזה אחת הדרמות, יש שותפים בתוך המיגזר שמאד רוצים לעשות את השינוי הזה רק צריך לחבר את האנשים".

הדברים מדברים בעד עצמם...

מבינה, למשל, את משמעות המושג "ליוטרופוזיס", (עמוד 27), אף היותה של הכלנית "צמח ממשפחת הנוריתים - גיאופיט רב שנתיים" (עמוד 6).

היא יכולה להיות גנת מאד מצליחה ונערצת, בעלת משמעת ויצירתיות יוצאת דופן, המחדירה בילדים מידות טובות ויראת שמים, **אולם כאשר היא מקבלת את החוברת של המחוז החרדי היא מגלה לפתע כי היא בעצם גנת מאד מיושנת.** היא לא למדה באוניברסיטה, ולכן היא לא כל כך מבינה את עומק משמעות המושג "הסימטריה הרדיקלית של הקטוסים". וזה סימן שהיא פשוט מיושנת, היא שייכת לדור העבר, היא איננה עומדת בקריטריונים המודרניים של המחוז החרדי. אם היא רוצה שהמפקחת תתייחס אליה בכבוד, היא צריכה מהר ללכת להוציא איזה תואר מדופלם, אחרת המפקחת עלולה לפקוח עליה זוג עיניים נדהמות, ולשאול אותה בפנים חמורות סבר **"מה? גנת שלא יודעת מהי "הסימטריה הרדיקלית של הקטוסים"?"**

מדובר במהלך מאד מחושב ויסודי, מהלך אשר אמור לשנות באופן מאד יסודי את כל הצביון ומהות של גני הילדים. במקום מקום רגוע וחם, מלא שמחת חיים, עם אורה יהודית שורשית, הופכים גני הילדים תחת אנשי המחוז החרדי למיני אוניברסטאות, עם גנת מדופלמת שנאלצת לשנן לעצמה ולילדים מושגים מורכבים בכימה ובטניקה, בפיזיקה ומתימטיקה.

"מה רבו מעשיך ה'", זהו שמה של החוברת ללימודי מדעים וטכנולוגיה שהופקה על ידי אנשי המחוז החרדי במשרד החינוך עבור גני הילדים לבנים ולבנות בכל רשתות החינוך החרדי בארץ, לקראת שנת הלימודים תשע"ז.

כפי שהורגלנו לראות את השיטה החדשה של אנשי המחוז, גם הפעם חוזרת על עצמה שוב השיטה שבה לימודי מדעים וטכנולוגיה מופיעים מאחורי עטיפה חיצונית המעוטרת בכמה פסוקים ובמאמרי חז"ל המשמשים כמס שפתיים קבוע.

החומר המדעי הבסיסי של החוברת לא נערך על ידי גורם חרדי כל שהוא, אלא על ידי אנשי משרד החינוך. החומר המקורי נכתב עבור גני הילדים במגזר החילוני, והוא עבר התאמה שטחית ביותר עבור המגזר החרדי. כפי שנראה להלן, תהליך ה"גיור לחומרא" שעבר על החוברת נעשה בצורה חובבנית וקלת דעת ביותר, כאשר תכנים בעיתיים ביותר, וחלקם אפיקורסיים לגמרי או למחצה, הסתננו לחוברת במהדורתה החרדית.

המגמה הנושבת מכל חלקי החוברת הינה, **השאיפה הבסיסית של משרד החינוך להפוך את גני הילדים ל"מיני אוניברסיטאות".** מגמה זו נועדה להפעיל לחץ עצום על הגנות - "להתקדם".

הגנת הקלאסית, כאשר היא נוטלת לידיה את החוברות של המחוז החרדי, היא איננה מבינה חלק גדול מהדברים הכתובים בו. היא איננה כימאית, ואיננה מומחית לגידול צמחים, ולכן איננה

אין ספק שהכנסת לימודי מדעים ברמה גבוהה לגני הילדים, או אפילו חלק קטן מהם בלבד, תדרוש מאמץ לימודי אדיר הן מצד הילדים והן מצד הגננות העמוסות גם כן. עומס זה ידחוק לחלוטין את לימודי הקודש והערכים שיהפכו לנושאים שוליים לגמרי.

ילדי המדע

החומר המדעי עצמו המופיע בחוברת הוא חומר ברמה גבוהה מאד ביחס לגילאי הילדים שאמורים ללמוד אותו. במהלך החוברת, הילדים אמורים להיחשף, על ידי הגננות, למושגים מדעיים מורכבים ביותר, שבחלקם הגדול לא נלמדו מעולם אפילו במסגרת בתי הספר היסודיים של החינוך העצמאי.

כך למשל נושא ה"פוטוסינתזה", שמופיע בחוברת השניה בעמוד 5, או למשל נושא ה"חומצות ובסיסים". מדובר באחד הנושאים היסודיים של מדע הכימיה. במסגרת הלימוד אודות החומצות והבסיסים נחשפים הפעוטות לשמות לועזיים מורכבים במיוחד - הם לומדים על חומרים מיוחדים בשם "אנתוציאנינים" המצויים בעלי הכרוב ומגינים עליו מפני קרינת השמש. חומרים אלו הינם "חומרי בחן - אינדיקטורים", המשנים את צבעם כאשר הינם נפגשים עם חומצות או בסיסים.

בעמוד 16 מופיע התהליך הכימי הבא -

"אנתוציאנין סגול + חומצה = תוצר בצבע אדום

אנתוציאנין סגול + בסיס = תוצר בצבע ירוק.

"דרגת החומציות או הבסיסיות של חומר נמדדת ב - סולם pH, כך שמספרים נמוכים משבע בסולם זה מעידים על תמיסות חומציות, מספרים גבוהים משבע מסמלים תמיסות בסיסיות, ומספרים קרובים לשבע מסמלים תמיסות נייטרליות".

חומרי הלימוד הללו הללו הינם חומרים שמעולם לא נלמדו במערכת החינוך החרדית, כולל בבתי הספר של החינוך העצמאי והרשתות החרדיות. נושא הפוטוסינתזה למשל, היה נלמד בעבר בשיעורי טבע בסמינרים החרדיים לבנות בגילאי העשרה המאוחרות, ולא קודם לכן, ואילו חומרים אחרים, כמו חומצות ובסיסים, מסתבר שלא נלמדו מעולם במסגרות חרדיות נורמטיביות.

קטעי אפיקורסות וביטויים חילוניים

המגוון ביותר בחוברת כולה, היא העובדה שכפי הנראה גם הגננות החרדיות שעברו על החוברת לא כל כך הבינו את כל המושגים המופיעים בחוברת. מסיבה זו אנו מוצאים על פני החוברת כולה משפטים בעלי תוכן אפיקורסי מובהק, שהסתננו לתוכה מחוסר הבנה ושימת לב. וכך למשל בחלק ראשון עמוד 16 מופיע תיאור אודות תכונה מסויימת, המתאר את אותה תכונה בהתאם לאחת התיאוריות הכפרניות המשונות של אומות העולם. תיאור זה לא היה נכתב על ידי אדם חרדי, ללא כל ספק. הוא נכתב בוודאות על ידי גורם חילוני כל שהוא במשרד החינוך, והגננות החרדיות שימתפקידים... היה לבקר את החוברת מבחינה דתית, פשוט לא הבינו את הקטע הנ"ל, והשאירו אותו כמות שהוא.

ביטויים צורמים ותפיסה חילונית

לכל אורך החוברת מופיעים ביטויים הצורמים מאד לאוזן החרדית ולנפש יהודית הבוחלת בתרבות הגויית הגסה על שלל תועבותיה.

ביטויים אלו ספוגים בניחוח חילוני מצחין. כך למשל -

* התקופה שבה חי ופעל נח לפי המקרא"

* המושג ראש (בהקשר של ראש השנה!!!) נלמד על ידי שינון המשפט "נפל על הראש" - פעל בחוסר הגיון.

* הרימון נחשב בתרבויות רבות כסמל לברכה שפע ויופי. גם בבית המקדש וכו'". (עמוד 9)

* ישראל נמשלו לזיתים המסמלים רעננות יופי ופריזון" (עמוד 20)

* לקראת החורף הגננת צריכה לספר סיפור מתוך הספר "הענן של ערן". לא ברור מיהו אותו "ערן" ואיך הוא מגיע לגן חרדי.

* סנחריב מלך אשור צר על ירושלים שלוש שנים "אך לא הצליח לכבושה". שום מילה על הנס הנורא, על מלאך השם שיצא בחצות ליל פסח והמית את מליוני החיילים של צבא סנחריב, על התפילה נוראה של חזקיהו המלך, שום דבר. לכותב החילוני לא היה זמן לזה, כי הרי צריך זמן ללמוד על הפוטוסינתזה של הרקפות.

* בשער החוברת מופיעה "תפילה לגננת". לא ברור מי חיבר אותה, אך מהנוסח לא משמע שהיא חוברת על ידי אחד מרבותינו אשר מפיחה אנו חיים. בנוסח התפילה לא מופיע, שום ביטוי או בקשה שהילדים יספגו מידות טובות ויראת שמים, או משהו שקשור לאידישקייט מסוג תפילת השל"ה לער"ח סיון. הגננת אפילו לא מבקשת שהילדים יתנהגו בדרך ארץ, שיהיו ממושמעים או יכבדו אותה. כל הבקשה שלה היא הפוכה לגמרי, היא מבקשת שהיא תזכה לכבד את הילדים, "לקדם את עולמם", להבחין ביכולותיהם, לתת להם כלים, שלא ימחק החינוך מעל פניה, שלא תקפיד, ושלא תאמר דבר שהילדים לא יוכלו לשמוע, וכמובן - שתמצא חן בעיני הילדים. (לא הילדים, סליחה, - "התלמידים"...)

מתקבל הרושם שאלמלא שני הפסוקים המופיעים בסוף ה"תפילה" כמעט והיה ניתן להציעו למורה בבית הספר הממלכתי...

* דגש מיוחד ניתן בחוברת על נושא "איכות הסביבה". בחלק הראשון הילדים לומדים על ה"חוק להגנת הצומח", ואילו בחלק שני עמוד 17 הילדים מתאמנים במשהו חשוב במיוחד - מיון פסולת לפי סוגים לקראת מיחזור, בכדי להגן על כדור הארץ. הילדים מקימים "מרכז הפרדה לפסולת", לא פחות. בל"ג בעומר הם לומדים לעשות מדורה שמכבדת את הסביבה, שלא תזיק לכדור הארץ. אגב, יום ל"ג בעומר מופיע בחוברת תחת שם חדש - "חג המדורות" (עמוד 31)

* ציטוט נוסף בענין איכות הסביבה - "החינוך הסביבתי בגיל הרך, הוא ככל הקניית ערכים. החשיפה לנושא מעודדת את הילדים לרכוש כבוד לסביבה" (עמוד 17)

ליקוט זה הינו חלקי בלבד. ישנם בחוברת עוד ביטויים רבים הצורמים לאוזן חרדית שורשית, אולם לא תמיד אפשר להגדיר מה בדיוק הבעיה, חוץ מעצם הסגנון החילוני והשימוש החוזר ונשנה במושגים ושפה חילונית, המעוררים בנפש היפה טעם לואי בלתי נעים.

חשיבה מדעית

לכל אורך החוברת מנסים אנשי משרד החינוך להחדיר בילדים צורת חשיבה מדעית, ולהרגיל אותם למושגי היסוד של המחקר המדעי, הכולל עריכת תצפיות, נסויים, השערות, וכו'. הנושא של החדרת חשיבה מדעית לילדים בכלל ולילדי החינוך

* בעמוד 11 הילדים שותלים פקעת חצב בחצר, ומתעדים את פריחתו במשך עונות השנה בקלסר מיוחד.

* בעמוד 15 הילדים זורעים זרעים שונים בכמה סוגי אדמות, תוך כדי תיעוד מדויק, בכדי שיוכלו לעקוב אחר התפתחותם ולהסיק מהם מסקנות שונות. לכל זרע ישנה כרטסת מפורטת העוקבת אחר תהליך גדילתו. יש למדוד עם סנטימטר את גובה הגידולים, ולתעד את התוצאות בכרטסת המיועדת.

* בעמוד 19 כבר יש מקום מוגדר תחת השם "מרכז הטבע בגן". שם מרוכזים שפע עצום של עציצים, שתילים, קלסרי מעקב, וכרטסת מפורטת של כל צמח הגדל תחת עינם הפקוחה של הפרופסורים הקטנים.

* בעמוד 24 הילדים מקימים בחצר "מרכז האכלה לציפורים נודדות". המרכז כולל כמובן ספר מיוחד לתיעוד המחקר המעמיק, שבו הילדים מתעדים את תצפיותיהם בצורה מדויקת ומקצועית, כנאה וכיאה למחקר מדעי חשוב זה.

* בעמוד 28 הילדים לומדים לעומק את נושא "תיבת נח", על ידי הטבעת חומרים שונים בגיגית מים, ומעקב אחרי החומרים הצפים והשוקעים.

* בעמוד 29 הילדים כבר הופכים למטאורולוגים מקצועיים. הם מכינים לוח מעקב מפורט אחרי תופעות שונות הקשורות למזג האויר, וממלאים אותו במקצועיות רבה.

* לקראת סוף החוברת הילדים מתקדמים לתיעוד ותצפיות בבעלי חיים,

* בעמוד 46 הם מקימים בגן "מרכז מים", שבו עוסקים בניסויים שונים להבנת תהליכי המים.

המטרה והתוצאה של כל הניסויים והתצפיות הנ"ל הינה לחנך את הילדים מגיל אפס ל"צורת חשיבה מדעית", תוך כדי ניהול ועריכת תצפיות ארוכות ומפורטות. פעילויות שמטבעם תופסים את כל תשומת הלב של הילדים. גן ילדים שבו ישנו "מרכז טבע", מרכז מים, ומרכז מעקב והאכלה לציפורים נודדות, הוא גן שבו כבר לא נשאר מקום פיזי ורוחני לשום דבר אחר. כל הסיפורים על יוסף מוקיר שבת ופרשת השבוע, אינם יכולים להתמודד מול עצמת הגירוי הרגשי של מעקב אחרי ציפורים ומחקר אודות חוקי הפיזיקה של המים.

עשאוני בניך ככינור שמנגנים בו לצים

אולם, החלק החמור עוד יותר בחוברת הינו השימוש במושג הקדושה לצורך החדרת עולם המושגים והערכים החילוניים. איננו יודעים מי הוא הממציא שיצר את אותה שיטה מעוררת קבס, אולם בשנים האחרונות שיטה זו הפכה להיות השיטה המרכזית של הגופים השונים העוסקים במלאכת החברת החינוך החרדי ולהחדרת לימודי חולין למערכת החינוך החרדית.

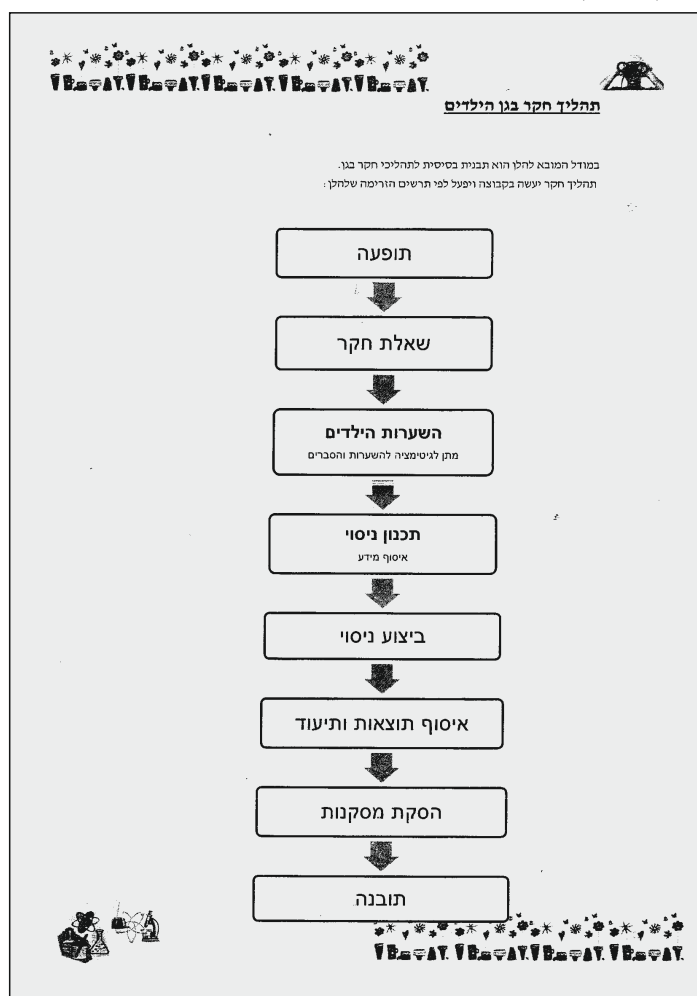
המבנה הבסיסי של החוברת כולה הינו כזה, כאשר החוברת בנויה על פי לוח השנה העברי, והחגים והמועדים משמשים כבמה להעלאת נושאי חולין מדעיים שונים. מהלך זה יוצר זלזול נורא בכל ערך מקודש, ויוצר עיוות מושגים מעורר חלחלה, כאשר מושגי היסוד הבסיסיים ביותר הופכים לנושאים זולים, ללא כל יראת כבוד ויחס של קדושה.

להלן דוגמאות ספורות משיטה זו -

החרדי בפרט, הוא קו כללי של משרד החינוך מהשנים האחרונות, והדבר ניכר בהבלטה רבה בספרים שונים שחדרו או ניסו לחדור למערכת החינוך החרדית בתקופה האחרונה. **ספרי הלימוד החדשים מהשנים האחרונות העוסקים בנושאי מדעים, אינם מסתפקים אך ורק בלימוד של עצם הנתונים והידיעות השונות, אלא עוסקים קודם כל בלימוד ותרגול של שיטת המחקר המדעית, בצורת עריכת ניסויים ותצפיות.**

אפשר לומר שנקודה זו היא אולי הנקודה המרכזית אליה חותרים מחברי החוברות - אנשי משרד החינוך. הדבר ניכר במקומות רבים.

* בעמוד 7, תחת הכותרת "תהליך חקר בגן הילדים", מופיע תרשים זרימה המלמד את הגננות כיצד מתנהל מחקר הנערך בין כתלי הגן, הכולל את השלבים הבאים - **תופעה, שאלת חקר, השערות הילדים, תכנון ניסוי, ביצוע ניסוי, איסוף תוצאות ותיעוד, הסקת מסקנות, תובנה.** (ראה תרשים במסגרת)

* לקראת ראש השנה הילדים יוצאים לתצפית על עץ הרימון, שבה ישנה תכנית "אמץ עץ", שבה הילדים מאמצים לעצמם עץ רימון, שעליהם לעקוב ולתעד את התפתחותו במהלך השנה. עליהם לבקר את העץ מדי פעם, ולתעד את התפתחותו בתוך קלסר מיוחד. תכנית זו חוזרת על עצמה כמה פעמים במהלך החוברת, כאשר הילדים עסוקים ב"אימוץ" של כל מיני אובייקטים מעולם הצומח, ומנהלים קלסרים מיוחדים של מעקב ותצפית אודות התפתחותם והתהליכים העוברים עליהם. לשם כך אף מוקמת בתוך הגן פינת מחקר מיוחדת העוסקת בתיעוד החומר המחקרי המצטבר.

שמעון בר יוחאי שימשה כסמל לעמל התורה בכל מצב - "שם קנית הודך והדרך". אך אצל אנשי "המחוז החרדי" מדובר בעוד הזדמנות נדירה ללמוד על "מבנים יוצאי דופן", ועל התהליכים הגיאולוגיים הגורמים להיווצרות מערות. (קטע זה מלווה בדברי שטות נוראים, חסרי הגיון מינימלי, הגובלים בכפירה בפסוקים מסויימים בחומש בראשית, והלקוחים מדמיונות אויליים של אומות העולם, ואכמ"ל).

* בעקבות סיפור הרשב"י ניתן להעמיק ולשוחח על צורך האדם בבית כדרך ניהול חיים, סדר יום והגנה".

פעילות זו כוללת - "יצירת מערות ומנהרות בחלל הגן משולחנות ושמיכות, חויה סוציו דרמטית (לא, זה לא טעות, ככה כתוב בחוברת, - סוציו דרמטית, לא פחות) לניהול חיים במערה". היכרות עם בתים בעולם (איגלו, פגודה), יצירת בתים מחומרים שונים, תמונות של בתים.

* **בחג השבועות** בו ניתנה תורה, הלימודים מתרכזים בנושא דבש וחלב. החוברת מכילה כמה דפים עמוסי חומר מדעי על הדבורים והפרות, וכמובן פעילות בנושא, שבה עסוקים הילדים בפעילות רבה וענפה אודות "הדבש והדבורה". - "לקול צלילי המנגינה נהיה כולנו ביצים, נבקע לזחלים, נתגלם ונהפוך לדבורה. כמובן שיוצאים לחצר, בונים כוורת, נלחמים בפולשים, ועוד ועוד.

הגננות ככלי לשינוי ביד "המחוז החרדי"

דגש מיוחד ניתן בחוברת על כך שעל הגננות להפוך את הגן עצמו למקום שמשקף בעצמו את חווית הלמידה של חומרי הלימוד הני"ל. לשם כך על הגננות להקים בשטח הגן פינות שונות הקשורות לחלקים שונים הנלמדים בחוברת. בפתח החוברת מופיעים דברים מאד מעורפלים אודות עיצוב ה"סביבה הלימודית", שתהא כזו שתהא **"סביבה המקדמת את הלמידה ותהפוך למשמעותית לילדים הצעירים בגיל הרך"**. הדברים מופיעים בפתח החוברת בביטויים מעורפלים, ככל הנראה מחשש לביקורת ציבורית נוקבת, אך לכל אורך החוברת הדברים מופיעים שוב ושוב, כאשר "המחוז החרדי" דורש מהגננות לבנות בתוך תחומי הגן פינות לימודיות שונות עבור החלק החווייתי של לימודי המדעים והטכנולוגיה.

חשוב לזכור כי חוברת זו איננה סתם המלצה בעלמא. מאחוריה עומד גוף אדיר ורב עצמה וכוח, הלא הוא "המחוז החרדי". אותו מחוז שהוקם למורת רוחם ולמרות מחאתם הנמרצת של מרנן ורבנן ושלוחיהם, על ידי שר החינוך הקודם מטעם ממשלת לפיד ובנט, אותו מחוז מעסיק תחתיו רשת ענקית של מפקחים ומפקחות המטילים את חיתתם על הגננות בחינוך החרדי.

בשנה האחרונה הגיעו תלונות רבות מגננות וממנהלי מוסדות אחרים על הלחצים המופעלים עליהם על ידי מערך הפיקוח החזק של "המחוז החרדי". התמונה העולה מתלונות אלו משתלבת היטב ברוח המשתקפת מבין דפי החוברת. **מדובר בדרישות קבועות הנובעות ממדיניות עקבית של המחוז**. כך פוגשים אנו שוב ושוב את הדרישות להכניס לימודי מדעים ברמה גבוהה, את הדרישה לעצב את הגן על פי התכנים של משרד החינוך, את רעיון העיוועים של לימודי חול תחת **מסוה של לימודי קודש תוך ריקון המושגים הקדושים מתוכנם האמיתי**, דגש על החדרת מושגים איכות הסביבה, בריאות ובטיחות, הכנסת חומרי לימוד שנכתבו על ידי גורמים חילוניים, שעברו בסך הכל "גיור" חובבני ושטחי, ועוד.

* **ראש השנה** הוא הזמן המתאים ביותר להתעמק במושג "ראש". ראש האדם, ראש של בעלי חיים, ראש ההר, ראש העץ, ראש השולחן, ראש ישיבה. כמו כן לומדים הילדים על הויטמינים והמינרלים החשובים הנמצאים במיץ הרימון ("שמשמש בתרבויות רבות כסמל לברכה שפע ויופי"... עפ"ל).

* **בראש השנה** לומדים גם על הדלקת המשואות בקידוש החודש, כפתיח ללימודי "תהליכי תיכון בתקשורת, בניה ותכנון לצורך צרכי האדם".

* **בפרשת נח**, לומדים על "צף ושוקע" ועורכים ניסויים שונים בעניין. נושא נוסף הקשור לפרשת נח הינו "חשיפה לסוגי מבנים".

* **חנוכה** - זה הזמן המתאים ללמוד על הפיזיקה של הבעירה, ועל מושגי היסוד של הפיזיקה - מוצק, נוזל, וגז, ועל מושג ה"בעירה" כהפיכת נוזל לגז, למדוד טמפרטורות שונות, וללמוד על ההבדלים שבין נוזל למוצק.

כמובן שאחרי כל כך הרבה הכנה נפשית, **הילדים מאד יתפעמו לראות את אבא ניגש לחנוכה והופך את הנוזל לגז**, תוך יצירת פחמן דו חמצני שעלול להפר את האיזון הטבעי באטמוספירה, אלמלי ה"ריאות הירוקות" שנשתלו בחצר הגן. **נקל לשער כמה רגש יהודי שורשי ימחק מלבם של הילדים לנצח נצחים, אחרי כזה חנוכה 'מרומם'...**

* ענין נוסף הקשור לערכים הנעלים של ימי החנוכה, המשריש אמונה חושית שורשית בלב הילד, הינו הלימוד אודות "הסימטריה הגיאומטרית הסיבובית" של הסביבון.

* **עשרה בטבת** הוא הזמן ללמוד על ארכיטקטורה של "חומות ושערים". ההיסטוריה של ירושלים מתוארת בקצרה, כאשר התיאור מסתיים בנימה אופטימית כאשר "בשנת ה' תשכ"ז במלחמת ששת הימים נכבש כל שטחה של ירושלים והעיר אוחדה ונמצאה שוב תחת שלטון יהודי לאחר הפסקה של קרוב ל- 2000 שנה..."

* **ט"ו בשבט** משמש כמובן הזדמנות פז להעסיק את הילדים במחקר חקלאי מעמיק, תוך ניהול רשת עניפה של קלסרי מעקב ותרשימי התפתחות של מינים שונים, אשר מרוכזים בכובד ראש ב"פינת הטבע" בגן, כאשר הגננת הופכת למנהלת מחלקת המחקר באוניברסיטה, תוך תמיכה נמרצת של ציבור הסטודנטים הצעיר. מחקר זה התחיל כבר בראש השנה, תוך מחקר מעמיק אודות עץ הרימון, המשיך עם פרשת בראשית, והגיע לשיאו בחודש שבט.

* **פורים** משמש ובא, ונושא התחפושות מהוה הזדמנות מצויינת ללמד את הילדים על נושא ההסוואה בטבע. הילדים מכינים "ספרון ההסוואה בטבע" עבור מקום מסתורי בשם "מרכז המדעים". לא התפרש היטב בחוברת מהו אותו מרכז המדעים, אך ככל הנראה הכוונה לעוד מרכז כלשהו במרחבי הגן הענק העמוס לעייפה במכוני מחקר מתקדמים.

* לקראת **חג הפסח** הגיע הזמן להתחזק קצת באמונה חושית, וזה הזמן ללמוד על "עבודת הפרך במצרים". לשם כך ילמדו הילדים על בניית "יצירות בבוץ", תחת סעיף "טכנולוגיה", תוך שימוש ב"לבני בוץ".

* **ל"ג בעומר** מוקדש ללימודי איכות הסביבה - על זיהום אויר הנגרם מהמדורות, שמירה על כדור הארץ, וכללי בטיחות בהדלקת מדורות. כמו כן ילמדו הילדים על תפקידו של החמצן בהתלקחות המדורה, ושוב כמובן - נוזל, מוצק וגז. **בעבר, סיפור המערה של רבי**

להשכיח את הניגון האמיתי של תורת חיים

ישר כח גדול על העלון הנפלא קרש ההצלה שנשאר בדורינו, ממש כמרדכי הזועק מול כולם לא להשתתף בסעודת אחשוורוש, כאשר רק מי ששמע לו נצל מהעון הנורא.

בקשר למאמרים הנפלאים נגד החוברות המשכילות "תורת חיים", מרוח הדברים שם נשמע כל הזמן שמטרת החוברת להכניס לימודי חול, ובשביל שהחרדים יאשרו את זה הם יצרו מפלצת של פרשנות לתורה באמצעות חוקים מדעיים ושטויות משכילות, וכך לבבל אותנו שומרי ומקיימי התורה שלא נשים לב לנכנס בין השורות.

והאמת היא שהדברים הרבה יותר חמורים מכפי שהצגתם אותם! ונבאר את הדברים: עם ישראל עבר ב' תקופות. א' תקופת ההשכלה ב' תקופת הציונות. וההבדל ביניהם שההשכלה נלחמה בתורה בצורה ישירה וסחפה להיות גויים עם כל המשתמע לכך. וכאשר הפסיק סחף זה לפעול בעם מכיוון שהציבור לא רצה לבגוד בעמו, הופיע הנסיון של התנועה הציונית, שלא באה להילחם מול היהודים אלא התריסה כי היא היא היהדות!

הגה"צ רבי שמשון פינקוס זצ"ל המשיל על זה משל לבאר מהו "להשכיח תורתך" של היוונים, שאדם שיש לו ענין להשכיח מחבירו איזה ניגון עתיק ומורשתי שיש לו, אם הוא ינגן לו את כל הניגונים שבעולם הוא לא יצליח להשכיח ממנו את ניגונו. אלא א"כ ינגן לו את אותו הניגון עם שינויים קלים, וכך כל פעם יוסיף שינוי, עד שהוא ישכח לגמרי מה היה הניגון האמיתי ומהו השינוי, וכך יצליח במזימתו.

כן הדבר הזה, מטרת החוברת הנ"ל אינה להוסיף לימודי חול חדשים, אלא להשתמש דוקא עם לימודי הקודש בשביל להשכיחם. ואם יסכימו להכניס בת"ת עוד לימודי חול, זה לא יועיל להם כלל, כי עדיין התורה לא תשתכח מישראל, אלא הם יכניסו דווקא לימודי חול בתוך לימודי קודש וכך ח"ו הם

יצליחו במזימתם שלא יידעו כבר מהי התורה ומה הם דברי חול. רח"ל.

עוד ראיתי להעיר שלפעמים כאשר מצביעים על איזה תופעה ומזהירים את הציבור מהלקחים הרעים שבה, הקורא מרגיש, נו, הגזמתם... זה באמת מה שאותו אדם התכוון?! הוא רק התכוון לעזור, אולי הוא לא יודע איך עוזרים כי הוא "תינוק שנשבה" וכדו' אבל זה סתם עלילת דברים לחשוב שכל מטרתו להפיל וכדו'... והאמת היא שאין לי שום נפק"מ מה אותו רשע פלוני חושב במה ש"בא לעזור", אבל אני יודע ובטוח שיש מישהו ששלח אותו, והוא היצה"ר שהוא השטן והוא מאה"מ, ומי שחושב שגם הוא לא התכוון לכך, נקווה שלא יצטרך להוכיח בכך כשיפגוש אותו בשם האחרון שלו... דע את האויב!

בכבוד רב, א.צ.

ת"ת בירושלים מארח צוות טלוויזיה באחת הכיתות

לכבוד מערכת "קול החינוך" לצערינו, כבר 'התרגלנו' להתדרדרות הבלתי פוסקת במוסדות החינוך החרדי, שממש אינה יודעת מעצור, עד שאין לך יום שאין קללתו מרובה מקודמו.

למרות כן חושבני שעליכם ועלינו הקוראים להמשיך ולהתריע על כל התדרדרות נוספת, משתי סיבות: האחת, כי גם אם זה לא מועיל לעצור את ההתדרדרות, או את ההנהלה ממעשיהם, אך זה מעורר עוד ועוד הורים, לשים לב למה שקורה עם ילדיהם, ולהסיק את המסקנות הנדרשות לגבי המשך לימודיהם במוסדות אלו. והשניה, שלא יאמרו מדשתקו רבנן ש"מ דניחא להו. אם לא נתריע על כל פירצה, היא חלילה תיקבע לדורות. אך ברגע שמתרעעים עליה, גם אם חלק מהציבור - ולא משנה גודלו וכמותו - ישאר נאמן לדרך המסורה, לנו מדור דור, לא נגיע ח"ו לשכחת התורה, וכפי שאירע בעוה"ר בהרבה מגלויות ישראל, שגם אם במקום אחד הגיעו למצב של שכחת התורה כנתינתה מסיני, הרי שבמקומות אחרים המשכו את דרך המסורה, וכך גם אירע בזמן חורבן הבית שמסורת התורה נמשכה ע"י יבנה וחכמיה, למרות שבירושלים הכל קרס.

וזו הסיבה שברצוני לדווח על התדרדרות

נוספת, בת"ת "אור חדש" בירושלים של רשת מעין החינוך בעיר, הגיע צוות מהטלוויזיה (ערוץ 2) שכלל כתב וכתבת חילוניים, הם הוכנסו אחר כבוד בליווי אחד מאנשי הצוות (אולי המנהל), לאחת הכיתות היותר גבוהות, כמדומני כיתה ח', כשה'צדקנית' פונה בשאלות שונות לילדים, כשכל העת המנהל והמלמד (עם פיאות ארוכות ולבוש חסידי) מחייכים מאוזן לאוזן למראיינת.

בתחילה שאלה המראיינת את הילדים על ירושלים, על יחסם לערבים ועל ביאת המשיח דברים פסולים וארסיים שאין מן הראוי להעתיקם, ובהמשך שואל המראיין את הילדים: "מי רוצה להיות אברך שירים יד גבוה!", חלק מהילדים מרימים ידים. המראיינת ממשיכה לשאול: "מה עושה אברך?" אחד הילדים: לומד! כל היום לומד תורה. מראיינת: "אז איך הוא מתפרנס?". ילד: "ה' שולח!". מראיינת: "מי רוצה לעבוד כשהיה גדול?". ילדים בודדים מרימים ידיים. מראיינת: "מי מכס אבא שלו עובד". חלק מהילדים מרימים ידיים.

מראיין: "מישהו חושב להיות חייל?" ילד: "אני רוצה". מראיינת: "אתה רוצה להיות חייל?" ילד: "כן!". מראיין: "מי כאן אבא שלו היה בצבא?" חלק מהילדים מרימים אצבע. המנהל או מישהו אחר מהצוות פונה למראיינת: "קיבלת את כל הסיפור שרצית". מראיין: "ילדים תודה רבה!".

הרי צריך להיות טיפש וחסר דעה, שלא להבין את הרושם ששאלות "תמימות" אלו מותירות על הילדים הטהורים, ובפרט באווירה של היום, כאשר עושים הכל על מנת לסגל אותנו (תקופת ההסתגלות) להתחבר לחילוניות, אם זה ע"י לימודי השכלה, שירות צבאי ואזרחי וכן הלאה. על ההורים לדעת, שהיום זה לא מה שהיה, אי אפשר בשום אופן לסמוך על המוסדות ומנהליהם בעניים עצומות. חייבים לעקוב בקביעות אחר כל מה שנעשה בכיתה, לדובב את הילדים לספר להורים מה קורה בת"ת. וכשיש צורך צריך להתריע, ואם חלילה זה לא יועיל, לחשוב על תחלופה ראויה. אחרי הכל מדובר בדורות העתידיים שלנו בעז"ה, ובודאי אנחנו רוצים לראות אותם ממשיכים בדרך הסלולה לנו מדורי דורות.

הורה דואג ודואב